

1.	Nazwa kierunku	interdyscyplinarne studia humanistyczne nad środowiskiem
2.	Wydział	Wydział Humanistyczny
3.	Cykl rozpoczęcia	2024/2025 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

7. Informacje podstawowe o module	
Nazwa modułu	Kulturowa historia techniki
Kod modułu	W1-SH-S1-KHT
Liczba punktów ECTS	5
Język wykładowy	polski
Cel i opis treści kształcenia	W ramach modułu przedstawione zostaną podstawowe osiągnięcia techniki od rewolucji przemysłowych w XVIII wieku po współczesność. Wśród tematów poruszonych w ramach wykładu znajdą się maszyna parowa, wydobywanie węgla kamiennego i innych surowców, proces koksowania węgla, kolejnictwo, elektryczność, nowe media, energia atomowa, techniki przekazu informacji. Ważnym elementem zajęć będzie omówienie kulturowych aspektów odkryć techniki – tekstów, w których zapisane zostały nadzieje i obawy związane z technologiczną innowacją. W ramach ćwiczeń studenci będą interpretować prace z historii idei, historii literatury, malarstwa i grafiki, a także filmu i fotografii. Szeroki dobór problemów i tekstów pozwoli na zapoznanie się z ideą kultury techniki – złożonych powiązań między światem humanistycznym a technologiami.
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)	nie dotyczy

8. Zakładane efekty uczenia się modułu			
Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)
01	zna kulturową historię techniki w odniesieniu do historii Polski i świata, orientuje się w historii najważniejszych przemysłowych wynalazków, ich związkach z rewolucją przemysłową, rozwojem udziału w gospodarce i energetyce paliw kopalnych	W02	4
02	ma wiedzę na temat interpretowania materialnego i niematerialnego dziedzictwa kulturowego związanego z kulturową historią techniki, zna najważniejsze przykłady takiego dziedzictwa w regionie	W06	4
03	rozumie szkodliwość działania niektórych osiągnięć techniki, ich wpływ na klimat i środowisko	W08	4
04	zna i rozumie społeczne aspekty kulturowej historii wynalazków techniki	W11	4
05	płynnie i ze zrozumieniem stosuje terminologię techniczną w rozmowach i dyskusjach	U05	4
06	widzi i rozumie związek między wiedzą technologiczną, ekologiczną, poznawaniem ich związków i odnoszeniem tej wiedzy do przyszłości	K02	4

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
a01	Zbiór metod asymilacji wiedzy / podających	Wykład informacyjny/kursowy systematyczny kurs z określonej dyscypliny naukowej w ujęciu syntetycznym; realizacja zakłada bierny odbiór przekazanych informacji
a03	Zbiór metod asymilacji wiedzy / podających	Opis opis przedmiotów, zjawisk, procesów, osób; wiąże się z określeniem struktury i cech charakterystycznych opisywanego obiektu, zjawiska, procesu; opisowi towarzyszy zwykle pokaz opisywanego obiektu lub jego modele, rysunki, tabele, wykresy, itd.; opis może przyjąć formę: wyjaśnienia, klasyfikacji, uzasadnienia lub porównania
b01	Zbiór metod problemowych	Wykład problemowy analiza wybranego problemu naukowego lub praktycznego z weryfikacją i próbą rozwiązania wykładanych kwestii oraz wskazaniem konsekwencji wynikających z tego rozwiązania
b02	Zbiór metod problemowych	Wykład konwersatoryjny przekaz treści uwzględniający interakcję ze słuchaczami wykładu; dyskusja związana z wykładem stanowi jeden z jego elementów bądź jest jego kontynuacją
b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ścierania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą; w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem

10. Formy prowadzonych zajęć					
Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
C	ćwiczenia	30	zaliczenie	04, 05, 06	a03, b02, b04
W	wykład	30	egzamin	01, 02, 03	a01, b01

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:			
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a01	Przygotowanie do zajęć	Kwerenda materiałów i przegląd działań niezbędnych do uczestnictwa w zajęciach przegląd literatury, dokumentacji, narzędzi i materiałów oraz specyfiki i zakresu działań wskazanych w sylabusie jako wymagane do pełnego uczestnictwa w zajęciach	Nie
a02	Przygotowanie do zajęć	Czytanie literatury / analiza materiałów źródłowych czytanie literatury wskazanej w sylabusie; przegląd, porządkowanie, analiza i wybór materiałów źródłowych do wykorzystania w ramach zajęć	Nie
c03	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Realizacja indywidualnego lub grupowego zadania zaliczeniowego/egz./etapowego zbiór czynności zmierzających do wykonania zadania zleconego do realizacji poza zajęciami, jako obowiązkowego etapu/elementu weryfikacji przypisanych do tych zajęć efektów uczenia się	Nie
d01	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów	Analiza korekt/informacji zwrotnej ze strony NA dotyczących wyników wer. ef. ucz.	Tak

	uczenia się	<i>przegląd uwag, ocen i opinii sporządzonych przez NA odnoszących się do realizacji zadania sprawdzającego poziom osiągniętych efektów uczenia się</i>	
--	-------------	---	--

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.